nink ütskõd lats je kaupmees anna poisikse jõtma
ja pand je latsle mäkmikle ja wõt ütten, nink kui ta
ütte mõtsa läbi jõit näpi temä tee weeren kunisuu tamme
plokkle, ta pidas kohesse kinni, ja ütles poisile, mine
ja aja üts tamme puk ofalt lahki ja pane je lats
sinnä wahele ja wõtta sis je lahsi aadamiste kõik
pakkes wahelt ärä, pois pidi küll suna efända jõnna
kuubina ja temä aigi ütte pakkes paal lahki, ja
pand sis latsle sinnä wahele, aga küsu es wõtta jokk
mitte ärä nii kui peremees olli käskinu, ja siski ütlel
et kõik jai ärä wõtnu nisat lats pandse wahele paatuu.
pinnk jelle päälle jõit jälleki kaupmees edesi.—
Nink je mees sellel nel pandse olli, tulli neile perrä
ja lõnse latsi pakse wahelt ärenaft. ta wõt wäidupp
ärii ja wei kodo. nink riste temä ärä ja pand
ninu mihkel, ja kui temä junnu sadsi sis nadsas
temä je mehe sarja kaitma kis temä olli lõudnu,
nink sõis sutsi tedä mõtsa mihkel, jeft et temä
mõtsaft olli löüdu. ja kui ta jo mehes jai sis nadsas
ta tõõle jelle peremehe põlles päal.
Ja ütskõd jai sis kaupmees jälleki sinnä sadt je mihkel
olli, ja kui temä Kuulo et tedä mõtsa mihkliz
sutsudi. sis sõsse temä mis peräft tedä nii sutsutus,
nink je peremees ütlel, et jelle peräft, et ma temä
mõtsaft ei Kõudnü. ja je kaupmees sai ärmer, et
je küll annki je leida ma pastse wahele lasi panda.
Sis sõsse temä jelle peremehe käeft, kas temä tõdu
waheft temäle julgesse ärä ei müüs, nink je es
ole jõnakaki wasta jelle päält. ja kaupmees aftt temä
jälleki ärä nink sõjsot kirja je and temäle kätte,
ja appas te amale paale nink käskt temäl sinnä nadsatse
nineme. mihkel olli nüüd wäga murelinu, nink
sis ütles lats temä jõmala päale laatan ommu teed edesi,
tee päält tulli temäle ütte wäikse hall mehenu
wasta je küsse kohes je lõhät prajasuu. sis jelle
mihkel murreda ommu kuden. aga wanamees ütlel,

ärä muretse mihkäi praijatsega.

to ennesi kiri nimo siätte mes jelle ütten anti.
küll sis sõis ofi käsde läät. sis wõt mihkel kirja
wällä ja and wanamehe kätte, wanamees kuyi kirjan
nüüdsi, et kaoni ma kodo jõuan. nii sawwa alya
je kirja tooja mees ärä purwata, nüüd kaksas wana-
mees je kirja tiekkitte. aga mihkel ütlel mes nüüd
jaap, jeft ilma kirjata ei jo ma hentäle kohedi
sattuft. wai piran mõtsa mõäta saämä kaoni kattuy
jaan. — ent wanamees kaksas kaawoft kohe, pand je
peo päält ja lei täjse käega päält, ja sis olli jälleki
paber käes millest kirja wõjse kirjoita. — sis ütlel
wanamees nimo tüjan jeda kaupmeyst ja temäl ei ole
rohkemp katsi kui ütsainuy mõrsja tuttuu. ja jelle
kirjota ma jedäwüjsi. a just ennu jedä kui ma weel
kodo ei ole jõudnu piäp olima je kirja tooja mees
mo tüstega laukatedu. ja pulma peedu, nink
kõik tetten nii kui waia wen, — « wanamees pand
nüüd kirja kinni ja and mihkälile kätte, mihkel
pand kirja poko ja wanamees ofti kuduma kui usfer, —
mihkel lats nüüd jubatedu teed mööda kaoni
kaupmehe paale jõusi. jaal sõnd ta kirja jelle
kaupmehe naise kätte. ses kirja sallale näit ja ärä
lasyi. sis imetsli temä [illegible] nii tubli ja
kenä mehe nu leidnü ses pääs [illegible] wasta ei ole
olnu. —. Kõigel päiwäl [illegible] laukatanu. ja kolmetal
olli je pulmaca. nink neljal päiwäl tulli wa
kaupmees ofti kodo. je kuulo je [illegible] kümpaid hüüteid,
naaru, ja lauka, kõsse mes pulmu wajal otte tulep.
kaupmees ostis pulmalõde jookki ja ütlel mes kaemä teid
siin mul tiide. je nüüd pai temä ka kunsta, et
tüttrel pulmu annuu. sis wõtusi temä kirmpal
wiisil ärä ja takisle tüttärd je wõrmeyst mõlempit
ärä tappa, aga mun rahwas es lasse ses pulmun
olliwa, — nüüd meeldi kaupmehe naiha weitsepe. ja
ta mõtlel et küll ma temä peraft pulmu weel parempidi
ärii tappä. ja nii kaugi sis pulmu rahulikult ärä pidada,